

สายตาแห่งพระพร

พี่น้องที่รัก หลายครั้งเราคริสตชนมาที่วัดหรือไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใดทุกครั้งที่เรากวณาเราจะเงยหน้ามองไม้กางเขนในวัดของพวกเขาหรือวัดที่เราไปสวดภาวนา เพื่อวอนขอพระพรจากพระเจ้า และทุกครั้งเราจะมองไปบริเวณที่ประกอบพิธีทางศาสนาที่เราเรียกว่า (Sanctuary=สถานที่ศักดิ์สิทธิ์หรือบริเวณที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา) ซึ่งก็คือบริเวณพระแท่นที่ประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณ พวกเรายังสถานที่ที่เรียกว่า “วัด” ที่เราเรียกกันจนติดปาก มาเพื่อร่วมพิธีมิสซา(บูชาขอบพระคุณ), มาสวดขอพรพระเจ้า, มาแก้บาปเพื่อจะรับศีลมหาสนิทหรือมาทำกิจกรรมอื่นๆ ที่ทางองค์กรของวัดจัดให้ส่งเสริมความศรัทธาพวกเรามาที่วัด เมื่อเข้ามาเราจะคุกเข่าลงสวดภาวนา เรามองไปที่กางเขนที่อยู่เหนือพระแท่น มองด้วยสายตาแห่งการวิงวอนขอพร การขอบพระคุณ การขอโทษ และการสรรเสริญพระเจ้า เราเห็นกางเขนที่ตรึงพระองค์ การยอมสิ้นพระชนม์, การทำตามพระประสงค์ของพระบิดาและสายตาแห่งการให้อภัยบนไม้กางเขน

พี่น้องครับ เรามองพระเจ้าบนไม้กางเขนด้วยการขอ และพระเจ้าก็มองเราด้วยสายตาแห่งการให้อภัย, ความรัก, ความเมตตา, การวอนขอต่อพระบิดาที่ว่า “โปรดอภัยเขาเถิดเพราะเขาไม่รู้ที่กำลังทำอะไร” ใช่ว่าแล้วครับพี่น้องพระเจ้าไม่เคยมองเราเป็นคนอื่นไกล เหมือนที่เรามองพระองค์เป็นผู้ช่วยเหลือ พระองค์ก็มองเราเป็นลูกที่ต้องคอยเมตตาให้อภัย คอยดูแล คอยปกป้อง คอยฟัง คอยสอน คอยให้พร คอยให้กำลังใจ คอย.....ช่วยเหลืออื่นๆ อีกมากมายที่เราต้องประสบพบเจอกับสิ่งที่ทำให้เราลำบาก พระเจ้าเพียงรอคอยให้พวกเรามาหาพระองค์

ดังนั้นพี่น้องครับ จงมั่นใจเถิดว่าทุกครั้งที่เรามาที่วัดบ้านของพระเจ้า จะมีสายตาแห่งพระพรคอยมองเราเสมอไม่ว่าเราจะสวดอะไร? มีชีวิตแบบไหน? เพราะสำหรับพระเจ้า เราคือลูกของพระองค์เสมอ นั่นแหละครับสายตาแห่งพระพรที่มองเราเสมอมา

